

25 Mei 1960.

F.

No. 14.277.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Leeuwarden van 9 October 1959 betreffende den hem opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting voor het jaar 1957;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, aan wien voor het belastingjaar 1957 een aanslag in de inkomstenbelasting naar een zuiver inkomen van f.7.409,- werd opgelegd, na vergeefse reclame bij den Inspecteur, zich tot het Hof heeft gewend;

Overwegende dat het Hof in de bestreden uitspraak met betrekking tot de feiten en de standpunten van partijen, voorzover thans nog van belang, heeft overwogen:

"dat uit de gedingstukken en het verhandelde ter zitting is gebleken: dat belanghebbende in het jaar 1957 petroleumventer was en voorts een sigarenwinkel dreef, die hij in het begin 1956 van een ander had overgenomen; dat de boekhouding van belanghebbende bestaat uit een kasboek, dat na afloop van het jaar door zijn accountant in één keer werd samengesteld aan de hand van de notities van belanghebbende, bestaande uit de notering van de ontvangsten van de beide zaken in 52 maal een afgerond bedrag, en van de facturen, waarbij de privé-onttrekkingen, die niet afzonderlijk zijn genoteerd, de sluitposten vormen; dat de Inspecteur de door belanghebbende in zijn aangifte voor de inkomstenbelasting over het jaar 1957 toegepaste investeringsaftrek niet heeft toegestaan;

dat belanghebbende in het beroepschrift en mondeling ter zitting heeft gesteld, dat, gezien paragraaf 12 van de leidraad op het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 - hierna te noemen: het Besluit - en de Ministeriële resolutie van 24 Mei 1956,

nummer 2, de boekhouding van belanghebbende moet worden aangemerkt als een regelmatige boekhouding in de zin van de artikelen 8a en 9 van het Besluit;

dat de Inspecteur in het verzoekschrift met betrekking tot de vraag van de investeringsaftrek zijn standpunt, dat die aftrek niet kan worden verleend, heeft gestaafd door te wijzen op de hieromtrent bestaande jurisprudentie van de Hoge Raad;"

Overwegende dat het Hof omtrent het geschil heeft overwogen:

"dat in de laatste zin van het eerste lid van artikel 8a van het Besluit is bepaald, dat het bepaalde in de eerste zin van dat lid, alwaar de zogenaamde investeringsaftrek wordt geregeld, slechts toepassing vindt, indien de belastingplichtige voor zijn bedrijf of beroep regelmatig boekhoudt met geregelde jaarlijkse afsluitingen;

dat een boekhouding, waarin de privé-onttrekkingen en de privé-stortingen niet zijn opgenomen, niet geacht kan worden een regelmatige boekhouding in de zin van artikel 8a en 9 van het Besluit te zijn, omdat uit die boekhouding niet kan worden nagegaan welke saldi op een bepaald moment aanwezig moeten zijn;

dat hieruit voortvloeit, dat de boekhouding van belanghebbende over het jaar 1957 niet als een regelmatige boekhouding in de vorenbedoelde zin kan worden aangemerkt;

dat de Inspecteur derhalve terecht de door belanghebbende toegepaste investeringsaftrek heeft geweigerd;"

Overwegende dat het Hof, na belanghebbende ook met betrekking tot een tweede door hem aangevoerde grief in het ongelijk te hebben gesteld, dienvolgens de beschikking van den Inspecteur heeft bevestigd;

Overwegende dat belanghebbende als middel van cassatie heeft voorgesteld:

Schending van artikel 8a van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941, welk middel blijkens de daarop gegeven toelichting de grief bevat, dat het Hof niet zonder meer had mogen beslissen, dat enkel wegens het niet overnemen van de privé-onttrekkingen en de privé-stortingen in de boekhouding, geen regelmatige boekhouding in den zin van het Besluit aanwezig is;

Overwegende, dat het Hof feitelijk vaststelde dat belanghebbende zijn privé-onttrekkingen niet afzonderlijk in zijn boekhouding opnam;

dat het Hof hiervan uitgaande terecht geoordeeld heeft, dat belanghebbendes boekhouding niet geacht kon worden een regelmatige boekhouding in den zin van

artikel 8a en 9 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 te zijn, omdat, wil een boekhouding als regelmatig kunnen worden aangemerkt, zij moet voldoen aan den eis dat daarin in beginsel alle bedrijfsontvangsten en stortingen in het bedrijfsvermogen en alle bedrijfsuitgaven en onttrekkingen aan het bedrijfsvermogen regelmatig worden geboekt;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Smits, Vice-President, Boltjes, van Rijn van Alkemade, van der Loos en Tekenbroek, Raden, en door vornoemden Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den vijf en twintigsten Mei 1900 zestig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Geppaart.

Geppaart

Smits